

Arrest

nr. 272 274 van 4 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DECEUNINCK
Bruggestraat 55
8930 MENEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 februari 2022.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat L. DECEUNINCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 26 april 2021, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt op gemotiveerde wijze uiteengezet om welke redenen de door de verzoekende partij aangevoerde elementen niet worden aanvaard. De commissaris-generaal besluit dat de verzoekende partij het vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt.

2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat de verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing en dat zij haar verklaringen herhaalt en/of citeert, doch dit volstaat echter niet om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) benadrukt vooreerst dat ofschoon de situatie voor verzoekers om en begunstigten van internationale bescherming in Griekenland weinig rooskleurig en erg onzeker is, de loutere, algemene precare situatie aldaar op zich evenwel niet volstaat om aan te tonen dat de verzoekende partij haar persoonlijke situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor de verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie op individuele wijze in concreto te worden aangetoond/geleverd. De verzoekende partij slaagt hierin niet. In dit kader wijst de Raad tevens op volgende motieven van de bestreden beslissing waarin de commissaris-generaal op goede gronden onder meer vaststelt:

*“De vaststelling dat er in uw hoofde **mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid** zijn, omwille van het feit dat u een alleenstaande vrouw met twee minderjarige dochters bent, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonst dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Zo kon u immers rekenen op de steun van uw schoonbroer die met u mee was gereisd en in hetzelfde centrum in Griekenland woonde, alsook op een breder netwerk van kennissen en familie in Griekenland en in Afghanistan en Iran (NPO p.9-10,12, 15-16). Zowel voor uw reis van Iran naar Griekenland, als uw reis van Griekenland naar België kon u rekenen op financiële steun van familie in Iran en Afghanistan (NPO p. 10,16). Ook in Griekenland zelf kon u terecht bij kennissen uit het opvangcentrum om geld te lenen (NPO p.15). Daarnaast blijkt uit uw verklaringen en de door u neerlegde documenten ook dat u op verschillende manieren hulp en begeleiding kreeg van de Griekse autoriteiten en hulporganisaties. Zo had u de mogelijkheid om gedurende 7 maanden taallessen plus extra taalcursussen te volgen (NPO p.6), werd u bij uw problemen met de reisdocumenten bijgestaan door een advocaat (NPO p.19), werd psychologische begeleiding voorzien voor uw dochters (NPO p.20), en kreeg u hulp van organisaties bij het zoeken naar een eigen woning, naast financiële hulp (NPO p.15-16). Tot slot blijkt ook duidelijk uit uw verklaringen een zekere zelfredzaamheid. Zo spreekt u dankzij de verschillende taallessen een beetje Grieks, en kon u op eigen houtje naar Athene op en af reizen om bij de Afghaanse ambassade bepaalde documenten te regelen (NPO p.12, 19). Daarnaast beschikte u over de nodige middelen en capaciteiten om uw vertrek en verdere reis naar België te bewerkstelligen (NPO p.13-14).*

***Bij een terugkeer naar Griekenland vreest u dat uw dochters geen toekomst zullen hebben.** Als alleenstaande moeder vreest u dat als uw kinderen in Griekenland moeten opgroeien, dat er geen toekomst zal zijn voor hen, dat ze in de problemen zullen geraken, en misschien verslaafd zullen geraken of iets anders (NPO p.21).*

Met betrekking tot uw dochter N. (geboren 26/03/2012, te Karach, Iran) uitte u verder geen specifieke vrees. Met betrekking tot uw dochter N. (geboren 06/03/2011, te Karach, Iran) uitte u nog een specifieke vrees dat de nachtmerries en slechte herinneringen van de gevechten in het Diavata centrum zouden kunnen terugkomen in haar hoofd (NPO p.21).

Wat betreft de vrees dat uw dochters geen toekomst zullen hebben, in de problemen zullen geraken en misschien verslaafd zullen geraken, dient te worden opgemerkt dat dit slechts een vage en niet geconcretiseerde bewering betreft, die bovendien louter hypothetisch is en die op geen enkele manier wordt ondersteunt met relevant bewijsmateriaal.

Wat betreft de specifieke vrees voor uw dochter N., dat haar nachtmerries over de incidenten in het centrum

in Griekenland zullen terugkomen, kan het volgende worden opgemerkt:

Het CGVS erkent dat de ervaringen die vluchtelingen meemaken in hun land van herkomst, op hun reisweg, en bij aankomst in Europa, traumatisch kunnen zijn en diepe indrukken kunnen nalaten, in het bijzonder op minderjarigen. In het psychologisch rapport van ASB Greece op 17/09/2019 wordt vermeld dat u verklaarde dat uw kinderen traumatische gebeurtenissen en levensomstandigheden hebben doorgemaakt doorheen hun ontwikkeling. Specifiekervaarden ze discriminatie en racisme in Iran, en moeilijke omstandigheden op de reis van Iran naar Griekenland. Verder vermeldde u in het rapport dat u en uw kinderen in moeilijke omstandigheden moest leven in het Diavata kamp, dat de kinderen getuige waren van stresserende en angstige gebeurtenissen, zoals gevechten en fysieke aanvallen in het kamp, en dat u bedreigd werd in het kamp. Dit heeft een impact op de mentale gezondheid van de kinderen en hun welzijn. In het rapport wordt vermeld dat er 6 sessies plaatsvonden met u waarin werd gewerkt om de redenen te achterhalen van de moeilijkheden en om antwoorden te bieden om de ontwikkeling van de kinderen te versterken. Het feit dat N. in Griekenland de kans kreeg om naar school te gaan (NPO p.21, zie ook de door u neergelegde schoolattesten) en dat jullie verhuisden naar een aparte woning waar jullie geen last meer hadden van incidenten zoals in het kamp (NPO p.18), zijn zaken die kunnen bijdragen aan de ontwikkeling van uw kinderen en een gunstig effect kunnen hebben op de gemoedstoestand van N. Bovendien kreeg N. in Griekenland psychologische begeleiding. U bent met haar 5 à 8 keer naar de psycholoog gegaan (NPO p.20), ze vertelden u echter dat langdurige begeleiding nodig is om enige vooruitgang te boeken en (NPO p.19). Hoewel het verwerken van traumatische ervaringen een langdurig proces kan zijn, maakt u echter niet aannemelijk dat Griekenland niet in staat is om uw dochters hierin de nodige begeleiding en bescherming te voorzien.

(...)

Het psychologisch rapport van ASB (dd. 17/09/2019) dat ook hierboven al werd bespreken, geeft uw eigen verklaringen weer van de moeilijkheden die u en uw dochters in Griekenland hebben ondervonden en zet daarnaast uiteen welke begeleiding u in functie hiervan wordt aangeboden. Het kan de hierboven gemaakte conclusie dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden echter niet wijzigen. In tegendeel, toont het aan dat u in Griekenland wel degelijk toegang hebt tot de nodige bescherming en begeleiding.

Ook het document (dd. 14/06/2019) betreffende uw opvangsituatie in Griekenland werpt geen ander licht op bovenstaande conclusie. Daarentegen blijkt uit het document dat de Griekse instanties rekening hielden met uw kwetsbaarheid als alleenstaande vrouw met twee kinderen, en werd uw opvang verlengd tot zo lang dat nodig was om als begunstigde van internationale bescherming een goed onderkomen te vinden. Zo staat vermeldt in het document: "Aangezien u voor of op 31 december 2017 door de Asieldienst erkend werd als begunstigde van internationale bescherming, maakt u in principe deel uit van de groep die geëvalueerd zal worden i.v.m. een mogelijk vertrek uit de opvangstructuur. Doch, vanwege uw kwetsbaarheid en na de betreffende beoordeling volgens de categorieën en criteria die zijn vastgesteld door het Ministerie van Migratiebeleid, informeren wij u dat u tijdelijk bent vrijgesteld van vertrek en wel om volgende reden: "5. Gezinnen die noodzakelijkerwijs in het programma blijven om dringende humanitaire redenen". Uw vertrek wordt daarom uitgesteld totdat uw geval binnen een termijn van zes maanden opnieuw wordt geëvalueerd of totdat u wordt doorverwezen naar de passende ondersteunende diensten. De financiële ondersteuning wordt verlengd zolang u in aanmerking blijft komen voor verblijf in de opvangstructuur, zoals toegelicht hierboven. Ook de leden van uw kerngezin blijven tijdelijk vrijgesteld van vertrek uit de opvangstructuur."

Het komt de verzoekende partij toe de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland werd verleend, te weerleggen. De verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift echter in wezen tot het aangeven een andere mening te zijn toegedaan en zij verwijst onder meer naar de (psychische) situatie van haar kinderen, de gebeurtenissen in Griekenland en de vrees dat zij aldaar geen toekomst zullen hebben. Zij stelt op louter algemene wijze dat er geen enkele garantie is dat zij bij een terugkeer opnieuw buiten het kamp een woning zal kunnen huren zoals dat is gebeurd in de laatste periode van haar verblijf in Griekenland en het bovendien onzeker is of zij nog mensen zal terugvinden die bereid zullen zijn om haar gelden voor te schieten zodat ze de huur kan betalen. De Raad stelt dan ook vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot het voeren van een algemeen betoog, doch zij blijft in gebreke concrete en valabele argumenten aan te reiken die de gemotiveerde vaststellingen van de commissaris-generaal waarbij rekening werd gehouden met de concrete en persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij en haar kinderen, ontkrachten, laat staan weerleggen.

De Raad besluit dan ook dat de verzoekende partij, gelet op hetgeen voorafgaat en in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, niet aantoonbaar dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in voornoemde rechtspraak, waardoor haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland kan gelijkgesteld worden met een onmenselijke of vernederende behandeling, noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen.

3. Derhalve lijkt de verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op voormelde beschikking, voert de verzoekende partij aan dat zij het niet eens kan zijn met de gemaakte analyse in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking. Zij benadrukt dat zij twee minderjarige dochters heeft van 9 en 10 jaar oud en dat zij als alleenstaande moeder zal terechtkomen in mensonterende omstandigheden. De verzoekende partij licht toe dat zij met haar kinderen op straat zal belanden aangezien zij als terugkeerder de hele procedure van vooraf aan zal moeten herbeginnen. Daarnaast wijst zij erop dat één van haar dochters psychische problemen heeft. De verzoekende partij benadrukt dat zij en haar dochters in een stresserende situatie zullen terechtkomen en dat zij het slachtoffer zullen worden van discriminatie. Voorts stelt zij dat er voor hen geen netwerk is in Griekenland. Verder wijst de verzoekende partij er nog op dat wat de financiële tegemoetkoming betreft, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uit het oog verliest dat dit om de zes maanden werd geëvalueerd. Tot slot herhaalt zij dat zij een bijzonder kwetsbaar profiel heeft en nood heeft aan bescherming in België.

4.2. De Raad wijzigd zijn standpunt van voormelde beschikking.

Zoals tevens aangegeven in voormelde beschikking, merkt de Raad vooreerst op dat de situatie voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland weinig rooskleurig en erg onzeker is. Er wordt niet ontkend dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, zoals de verzoekende partij, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

De loutere, algemene precare situatie aldaar volstaat op zich evenwel niet om aan te tonen dat de verzoekende partij haar persoonlijke situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor de verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie op individuele wijze *in concreto* te worden aangetoond/geleverd.

De Raad acht *in casu*, gelet op de problemen en moeilijkheden waarmee begunstigden van internationale bescherming bij terugkeer naar Griekenland (kunnen) worden geconfronteerd, zoals de administratieve obstakels en de erg moeilijke situatie met hindernissen die zich bij een terugkeer stellen en waarnaar de verzoekende partij ter terechtzitting verwijst, en gelet op het specifieke kwetsbare profiel van de verzoekende partij als alleenstaande moeder met twee minderjarige dochters die traumatische ervaringen hebben ondergaan en de psychische problematiek van één van hen, een verder en gedegen onderzoek van verzoekende partij haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen.

5. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 april 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS